

ALEGORIA

Al atravessar la vida
plena de dol i d'engany,
al rebre sol les ferides
dels vils plaers mundanals;
l'esperit que s'assedega
cerca arreu dolços estranys
amb remoreig d'aigua clara
i riberes de llirs blancs ...
i 'l pobre cor qui no'ls troba,
va sufrint i va plorant...

¡Oh! llavors, que miri enlaira
i devallant per l'espai
hi veurà una branca verda
i un àngel amb ulls tapats
i enrogint la volta blava
un gran foc al seu costat...

Es l'àngel de la Fe santa,
es l'olivera de pau,
i'l núvol de roges flames,
es l'incens de caritat...

Alegoria suprema
que Jesús, al mon sembrà
i Sant Francesc la floria
al cor de son rosorar:

Deu coservi entre nosaltres
eix astre de cèlic raig
i amb l'ensenya franciscana
Fe, Esperança i Caritat

F. de P. A.

S. Antonio de Padua

¡Ruega por nosotros!